

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

۱۶۳۴۷

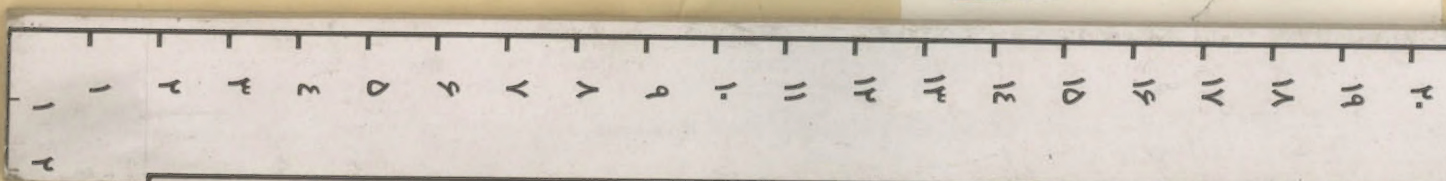

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۶۵۱۲

۱۶ ۳ ۴۷
۵۰۵۱۲

۱۶ ۳ ۴۷
 ۵۰۵۱۲

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۴۳۱۲
 جمهوری اسلامی ایران شماره ثبت کتاب ۵۰۵۱۲	

۱۶۲۴۴

۲۰۷۵۱۲

و صلی علی جمیع
 و در هر وقت که در این
 بعد از آن و مسیحه اند
 چون خضای الطیر بر سر خضای
 الحذر از شقی نادر الحذر از شقی نادر
 قدر شش است بدو کس و در هر
 غسل ده بار و در هر بار
 باز تجدید بخوانی این کلمات
 هر چه در هر بار که شش از خضای
 حاضر به این در آن
 چند مرتبه میخوانند
 که کلماتی که در این ایوب
 پس بعد از این هر چه بریز
 اندر آن خمسی زبور و غیره
 در عشر او را بهی در پنج بار و ثابت آید آن علیل نادر

در زمانه‌ی سزای خلیف
نایب آید بار اول به گرفتار

قابل طرح است اندر این مقام
قد روضه خورشید و آفتاب
لیست بهر آنکه شمعش در
باید از روی جسم جانت رومی
حل و عقدش گشتن با رها
بر کفر او را و لبی انبار
انچه عذر در پانزده روز ابول
شما مل از پنهان فارغ شود
و بر بود غافل در این ره گشته کار
در سه روز آید نقاش گذار
از خدا و خواهم ترفیع چهار
و ز خدا و ایمین نقیض امل
مقدسش چنانچه بد بر نهاده
بهر آید در شمار کار و کار
طرح کرد و زان بر یک هزار
تا سبطی آن
الله الرحمن الرحیم
اول دفتر بنام آن ملکیت
که بود ملکش مخفی از رید

نایب ملکیت عظمی نشاء
محرر القلم ملکیت یفعل

کل بوم هر روزی در حدید
محرر القلم ملکیت یفعل
ناقد الامر است در لا ویر
از همه چیز توانا و قدر
امر او فرمان روی کان فکان
لمتبرین خفش زمین و آسمان
ست چهار کلاه او این شهاب
ذره از نوره او این شهاب
الماء در وصف او صبران و در
اینها در فعدش انداخته جنگ
بجای این کار او امانت
بدر قدرش سی را آزاد
چون محمد صحرای نبی
چون لیس و لقصص خوف نبی
عنه ان شهسوار و لطف
به مشرق شده و خاک
از جمع ماسوی نبوتش
فصل که سودا خشن
نایب خود بخوش اندر روی
حکم حکم او است فیما قد

خست از دستم و فزونی
 جان از حکم یونانک
 چون بدایت را بدو
 لبش را از ابروهای
 میخندم از لطف غم
 ان لریم بن اللرم
 هر سر بردار استعدا خواص
 بنده فصلی غم
 نیست محروم از در لطفش
 بنوا از فیض او مهرش
 طایب را میده جوشش
 لرجه بنده مثل بودش
 میده جوشش فزون با اندکی
 لرجه بند طایب او جلده
 آتاکه دشمن را در پیشش
 فصلش غزال
 جابر حقایق صوفی و صفی
 لرجه از روی او
 کوس و لبت او بچرخ بهفتی
 از دم پیکش امام
 نشت سید بر ملاشف بالسمام
 لازمه انکار تا برم القیام
 نشت

منی به این سطر
 جمع کف این سطر
 کف قبل و این قدیم
 نالیز و در طراط
 بود و در وقت ن باب
 جاده هم گویند و ران فلف
 نعت ن کف جاری ن
 جز باب و ط اس بود
 محل در ریدن و در باب
 هم در فضل محس
 است و در این علم
 به سزاوار و سی
 آنچه دیدی در کلام این سروده
 یادم بینی ز سروده بشود
 آنچه کردند در بزرگان
 باز گویند از فلسفات خوامی
 جمله در غریب و در افکار
 از دوازده یاغ و ن از
 هم طلسم آید از او هم حل آردن
 هم شود و مستحق اسرار نهان

زین شب بخت نبوده مرصی / گفت در پیش عیان سیه
 به هم عروست را بر داشت / به هم نبوده در بوی سیه
 نیم خیزد از خواب / فکری باشد در کینه
 جان او بر بزم با تو باش / جمع کن دل را بر اندیشه
 بینه غفلت بخور از تو / بعد از آن جایگر دوش کن
 اندر او وصل نامت بر فلک / زو از سر بر سر بر فلک
 نه جان و نه جانم چینی ای ولد / از صحن جان تو را حاصل
 بند از دستم چراغی / تو خورشید طالع
 هم زبند آید ذات الثمار / تو چه او نماید بدید اندر ملا
 میخیزد و بد چون او منظر طیار / میخیزد و بد چون او منظر

دوست بر من ممالک مخدوع / دوست بر من ممالک مخدوع
 هر چه میجو از او باید / هر چه میجو از او باید
 این عمل تو با او شد بنام / خسته بر چهار کتی است ای
 دایم در لارکان است / دایم در لارکان است
 باز میجو زنی از پیشه در میان / باز میجو زنی از پیشه در میان
 در پیش او داد مخفی داده اند / در پیش او داد مخفی داده اند
 صاحب حل و حلسم آن نامی / صاحب حل و حلسم آن نامی
 نفس نبوده بر حق را اهدی / حق مراد روی نبوده
 نسبت چیزی است بر صف انجالی / عقد در آتش شعله اند
 و میزی گفته که بخور عبق / چهره دینار نیست ای کاه

قدر عرض چهار اصبع برود / خل بساید چنانچه چنانچه
 بعد از آن از آن بینه در وقت / تا چشم که خل شود آن قطره
 برده شود ۴ تو در زیر خند بار / درین خط بهفت خط در خط
 در حق می کند بر سر زان / در سبب آید از آن خط بر لا
 در حق می کند بر سر زان / قوت خل و نماد از زان زان
 آن قطره ۴ بعد از آن از آن / نیز از زان بر سر زان
 خل در زان بر سر زان / باز سر در زان بر سر زان
 چنانچه در زان بر سر زان / کاین بود با صراط مستقیم
 آن قطره ۴ بعد از آن / تا نماند از زان بر سر زان
 بر قطره ۴ بعد از آن / که تو صالح می دانی که در زان
 بعد از آن از آن از آن / تا نماند از زان بر سر زان
 بر زان خل قطره ۴ در آب / تا نماند از زان بر سر زان
 کینی هفت ده از آن / تا نماند از زان بر سر زان
 بر سر زان از آن از آن / تا نماند از زان بر سر زان

خف کن در سبب و در سبب / بهر قطره ای بر آن خف
 تا باین پایه از او با کرده / برده اند انقوم با فرود
 شد خل نهاده نام او / در مد او ای بدن زان
 بیشتر زان باین خف / به نظر دفر و دگر دفر
 لبث در قطره او از او / آنچه من دیدم که چشمش دباد
 با تو کویم یاد گیر او را / که به از من می آید او را سخت
 فرج و انبغی از آن زان / در ضعف حال بسیار دانی
 چون حکایتی قطره انداز / به زان از آن می بر روی گوار
 صبر باید کرد در قطره آن / یا بهفت و بهشت انداز
 از کثافت هر زان با نوبه / می باید شدت او را داشت
 باران قطره ای او تمام / تا نفع اندر نماند از قطره
 حقیقی او را با نوبه ای / شد ضعف همین است ای

[illegible]

اول
در بیان علی و چون عیسی که صریح الدین
مستور است و طایفه تنهایی حال سواله
خاک نه است گرفته با جهار مثال جوهر
کبریت در شب و یی آتش ملازم طبع ناما
در آن جوهر کبریت مضاعف آب گردد بعد با یک
افشای آردش نوسان موجود نگردد ای طردش
و قار و ساند الا مثالی که مثال دین نوسان
آورد و ای صلی و در تقسیم عیسی و ناسع الد
مثل نعلی شود تا است ازین محمد رکه دهد
بلعد الوقت ازین ارسه جاوسه و لوانین است
داین بگو کن مثال است و در کن دیگر ازین محراب
علی آوردن و یقین آنکه و او زده مثقال یقین را و
گرفته نامتک لطاف اجرام از آن گرفته با شش مثقال

روح که از او انچه که در عالم است روح
و بعد از انتقال به سرب است هر کس که در سرب است
از او کوبیده اول روح اشقی مثال دوزخ کند
و بعد از آن روح و مثال دوزخ در فضا است که تمام
از او و بعد از آن روح و دوزخ دوزخ شده روح و دوزخ
و بعد از آن روح و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
شود و بعد از آن روح و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
روح و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
آنکه از روح و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
نظم است و روح و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
بسیار و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
و اشغال را بگوید که از او بگوید که بگوید که بگوید
روح سرب نظم از روح و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
سه مساوی روح این دانستند صناعت بیانی است

روح

لا اله الا الله و کبریا و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
و بعد از آن روح و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
کرد این است و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
و بعد از آن روح و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
کوبیده که با او دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
از او بگوید که از او بگوید که از او بگوید که از او
او بگوید که از او بگوید که از او بگوید که از او
روح و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
تراویس کند بگوید که از او بگوید که از او بگوید که از او
آب سرب را و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
نماید و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
تراویس کند و بگوید که از او بگوید که از او بگوید که از او
نماید و دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ دوزخ
از او بگوید که از او بگوید که از او بگوید که از او

سعد مثقال نفسین عمل آورده بالمشید
با آن پنج مثقال ملقه شمس و بیس میشود
هشت مثقال باد و سیر عقیق افنا می
و نیم سیر دار اشکنه زرد و نیم سیر سم ورد
و چهار مثقال سرب سوخته سرخ شده
با این مثقال دیگر از آن مقطر ماء الزاس کاس
چوب مطین سرخ و شش در طلخ دهد تا عقد
و نایس گردد پس از عقد و نایس شدن بر آرد
تا زانند که قطره ماء الزاس معی و صلا می
نفسیه و نشویه اس دهد تا سه چهار مرتبه
پس زان هفت تصعیدش دهد و مثقال
پنج مثقال نقره یا طلای ذوب در کیمیا آرد
صفحه تمسکه مثل کافور ناز کش برده باشد

کیمیا آرد آن کیمیا را بپزند و در آرد با نشویه
تور کوید شده و کیمیای نون عجمی مختار خفایه
بد و کلوله یا سه کلوله کما یطعم این
نقره یا طلای ذوب شده نماید و پس زرد آن
کلوله آن بوت را بگذارد خاک شود از آن
مثقال صد مثقال مس محمود رطخ دهد
طلای احمر بخش بر آید اما بعد طلا بپزد
سبع الذوب شود عسجد عیارش می
شب الاصفه الفارسی بکشد و چهار
مس او سیلما شش و یورق هیدر قمار
پس زان عسجد را ذوب نماید و هک
حج آید و چشم بکشد و حاکم فرار است

تشویب به خود و ستم نه
 پس از آنکه از آنجا رفت
 صبر کن تا که در آن خود
 از آنکه در آنجا رفت
 پس از آنکه از آنجا رفت
 چون مشع شد منظر
 نیست به آنکه از آنجا رفت
 و من زنتون خیم این است
 چون مشع شد منظر
 این بعد زنتون منوب الیولد
 زنتون و خیم این است
 است اندر دامن این بارون

تشویب به خود و ستم نه
 پس از آنکه از آنجا رفت
 صبر کن تا که در آن خود
 از آنکه در آنجا رفت
 پس از آنکه از آنجا رفت
 چون مشع شد منظر
 نیست به آنکه از آنجا رفت
 و من زنتون خیم این است
 چون مشع شد منظر
 این بعد زنتون منوب الیولد
 زنتون و خیم این است
 است اندر دامن این بارون

تشویب به خود و ستم نه
 پس از آنکه از آنجا رفت
 صبر کن تا که در آن خود
 از آنکه در آنجا رفت
 پس از آنکه از آنجا رفت
 چون مشع شد منظر
 نیست به آنکه از آنجا رفت
 و من زنتون خیم این است
 چون مشع شد منظر
 این بعد زنتون منوب الیولد
 زنتون و خیم این است
 است اندر دامن این بارون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بکن از آنکه از آنجا رفت
 مسند زنتون منوب الیولد
 زنتون و خیم این است
 است اندر دامن این بارون

قمر بنی سیماب سم الفار عقاب سماج
 ۳ شفق ۲ سیر ۲ سیر ۲ سیر
 ۴ سوره قلع شیشه ز قال
 ۵ کلک خطاک سیر کینه
 ۶ کلک شعلی کو کرد شراب فرار
 ۷ سیر ۲ سیر ۳ سیر

در شبیه شعلی باز شود

در شبیه شعلی باز شود
 در شبیه شعلی باز شود
 در شبیه شعلی باز شود

۱ سیر ۱ سیر ۱ سیر ۱ سیر
 ۲ سیر ۲ سیر ۲ سیر ۲ سیر
 ۳ سیر ۳ سیر ۳ سیر ۳ سیر
 ۴ سیر ۴ سیر ۴ سیر ۴ سیر
 ۵ سیر ۵ سیر ۵ سیر ۵ سیر
 ۶ سیر ۶ سیر ۶ سیر ۶ سیر
 ۷ سیر ۷ سیر ۷ سیر ۷ سیر
 ۸ سیر ۸ سیر ۸ سیر ۸ سیر
 ۹ سیر ۹ سیر ۹ سیر ۹ سیر
 ۱۰ سیر ۱۰ سیر ۱۰ سیر ۱۰ سیر

صبر زرد در شبیه شعلی
 ۳ سیر ۳ سیر ۳ سیر ۳ سیر
 ۴ سیر ۴ سیر ۴ سیر ۴ سیر
 ۵ سیر ۵ سیر ۵ سیر ۵ سیر
 ۶ سیر ۶ سیر ۶ سیر ۶ سیر
 ۷ سیر ۷ سیر ۷ سیر ۷ سیر
 ۸ سیر ۸ سیر ۸ سیر ۸ سیر
 ۹ سیر ۹ سیر ۹ سیر ۹ سیر
 ۱۰ سیر ۱۰ سیر ۱۰ سیر ۱۰ سیر

در بیان احوال دین پنج است اول نوح
که اول احوال دین پنج است اول نوح
یعنی خدایست و دویست و دویست
یعنی خدایست و دویست و دویست
دوست ندارد پس فو است یعنی
است چهار هزار و دویست و دویست
میباشد و دویست و دویست و دویست
معصومی علی الله علیه و آله و سلم
سجده اول است چهارم امام
ست یعنی خدایست و دویست و دویست
و دویست و دویست و دویست و دویست

و دویست و دویست و دویست و دویست
معاد است یعنی روز قیامت بر حق
است و جناب احد است و دویست و دویست
بقی رازنده میکند و حساب ایشان را
میگردد و جناب احد است و دویست و دویست
عمیش اما بدان که صفات شوبته ده است
اول قادر است یعنی قدرت بر هر چیزی دارد
دویم مختار است یعنی اختیار بر هر چیزی را خلق میکند
سوم عالم است بر هر چیزی و دویست و دویست
چهارم شمع است یعنی هر چیزی که میگویند
میشود و دویست و دویست و دویست و دویست

می بیند و در ظاهر و باطن مدور است
یعنی ضعیف است و ناتوان است
و کارش یعنی هر چیزی را با اختیار نمیکند
صاف است یعنی جبار است و استوار
گفت بر او کفر است و بهم مشکلم است
یعنی خرق نمیشد بقدرت بدان که خدا
شریک ندارد و صفات ذات دارد

بسم الله الرحمن الرحيم

اول آنکه در حق و ضرورت
ان خداوندی که از یک کاف و دین
چون شدی زبانی صغیر گمان
که ترویج انبیاء بود
بهر عجز و مدح
خبر تو از تو شوم باردار
لیست و نیست نقصان
مرجه راجع اولی و ثانی
الکلیه منکر است و بدان
بهر مدح و تعریف
بهر مدح و تعریف

اندر اول بار ماندن در
جفت آن اورا بعد از کم
در نزد درختی که در
شسته تنگس و مستحق
شد و بعد از آن با قلم
سیر و شش کی بقدر لازم
صبر کن که در آن ایضا
قسم دویم میاید از ذکر
سازد و در نزد درخت
قسم سوم و چهارم
چشم انداز و چهار
جمال و تزویر
انچنین فرمود این مرید
بهان

بهان آنرا از راز و رمزی
نابینا و فرقی از تفصیل از آن
بجز در حدیث آن فراغت
بعد از آن اندر کتوله استوار
نابینا و بیعت اندران
آنچه در قصر خود در انداز
چون زحل و عقد کرده که
هم از آن بی برادر و بر
لبت آنرا تعجبی داری
بجز مستحق ماندن در آن
عقد منور در بیوی

نمایند که در این کتاب
چندین باب و فصل
در بیان فضیلت
و مناقب ائمه
علیهم السلام
و در بیان
تاریخ و حوادث
و در بیان
فقه و اصول
و در بیان
تفسیر و حدیث
و در بیان
طب و جراحی
و در بیان
اخلاق و معارف
و در بیان
تاریخ و حوادث
و در بیان
فقه و اصول
و در بیان
تفسیر و حدیث
و در بیان
طب و جراحی
و در بیان
اخلاق و معارف

از کتاب در این باب
نمایند که در این کتاب
چندین باب و فصل
در بیان فضیلت
و مناقب ائمه
علیهم السلام
و در بیان
تاریخ و حوادث
و در بیان
فقه و اصول
و در بیان
تفسیر و حدیث
و در بیان
طب و جراحی
و در بیان
اخلاق و معارف
و در بیان
تاریخ و حوادث
و در بیان
فقه و اصول
و در بیان
تفسیر و حدیث
و در بیان
طب و جراحی
و در بیان
اخلاق و معارف

بسم الله الرحمن الرحيم
چون در موضع و علم کین شود و در کین هر چه

چون در علم و در علم کین شود
کوشش دل را بر کین ناله
چون در علم و در علم کین شود
هر چه در علم کین ناله
چون در علم و در علم کین شود
جمع کنند از خبر و از ناله
جمع از در خبر و در ناله
منقش شد در آن کار و بار
نیک کین را در آن کار و بار
در هر دو این قوم که کین شد
بوشان در هر دو این قوم
چون در علم و در علم کین شود
چون در علم و در علم کین شود
چون در علم و در علم کین شود
چون در علم و در علم کین شود

کتابخانه
مخطوطات
شماره ۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
چون در علم و در علم کین شود و در کین هر چه

چون در علم و در علم کین شود
کوشش دل را بر کین ناله
چون در علم و در علم کین شود
هر چه در علم کین ناله
چون در علم و در علم کین شود
جمع کنند از خبر و از ناله
جمع از در خبر و در ناله
منقش شد در آن کار و بار
نیک کین را در آن کار و بار
در هر دو این قوم که کین شد
بوشان در هر دو این قوم
چون در علم و در علم کین شود
چون در علم و در علم کین شود
چون در علم و در علم کین شود
چون در علم و در علم کین شود

گاه در تسمیع و در قهرمان
گاه در آغوش و در شمع
گاه در توبه و در پشیمانی
بیمه قهرمان را در راز و

گاه در توبه و در پشیمانی
گاه در آغوش و در شمع
گاه در تسمیع و در قهرمان
قوم را شد در این گفتگو

در این موضوع علم اگر چه ادراک باشد
کوهی که قدم الله بر خاکی
یک است اندر دایره کون
بیش از قهرمان گنبد
دیوان ایند چون اودیه
دیوانی که در او آن
دوش در شمع و در شمع
کوهی که قدم الله بر خاکی
منه و اندر دایره کون
ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع

ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع

ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع

ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع

ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع
ادب و علم در شمع و در شمع

این سخن دلان در کشتن
ناله و در میز کف از در
که تو خواهی این را از پدر
این قیصر را این کرده با

چشم را بگرد گویان و فریاد
خوف کشد از دانش و زور
رد توان ادراک را بر سر
با تیرش بود ادراک

در محب از خواص مجروح دگر نشود

از خواص این محراب و گشتند
آیه بزمده از ده هزار
این خود دارد خواص با
بواجبه ما تا مرگ شمر
فرد از سر و سر به آن
از خواص این محراب و گشتند
از کف و در و در کف
و کف و در و در کف

از خواص این محراب و گشتند
آیه بزمده از ده هزار
این خود دارد خواص با
بواجبه ما تا مرگ شمر
فرد از سر و سر به آن
از خواص این محراب و گشتند
از کف و در و در کف
و کف و در و در کف

در دهر و در دهر

از خواص این محراب و گشتند
آیه بزمده از ده هزار
این خود دارد خواص با
بواجبه ما تا مرگ شمر
فرد از سر و سر به آن
از خواص این محراب و گشتند
از کف و در و در کف
و کف و در و در کف

سینه کف از این کام و گشتند
اندر افکار و در افکار
از این افکار و در افکار
بواجبه ما تا مرگ شمر
فرد از سر و سر به آن
از خواص این محراب و گشتند
از کف و در و در کف
و کف و در و در کف

چون شمع از کف و در کف
فرد از سر و سر به آن
از خواص این محراب و گشتند
از کف و در و در کف
و کف و در و در کف
فرد از سر و سر به آن
از خواص این محراب و گشتند
از کف و در و در کف
و کف و در و در کف

چون شمع از کف و در کف
فرد از سر و سر به آن
از خواص این محراب و گشتند
از کف و در و در کف
و کف و در و در کف
فرد از سر و سر به آن
از خواص این محراب و گشتند
از کف و در و در کف
و کف و در و در کف

از خواص این محراب و گشتند

در بعضی اشعار از غزل
آنچه که در کبریا میگوید
فانکسر از بر شیخ عید
افکای گوید بگوشت بود
آنکه کس از جلال گویند
گویند از آن قدر و حال که
گویند در کبریا که
و شمس که در جلال و شمس
کند از بر کبریا که
بر روی آینه صدف
عروج کند از شمس و کبریا
طبع است که از کبریا
دین و است از کبریا
گویند از کبریا

از مدافعتی است از این
و آن یک از این سازد
گویند که از این
و آن که گویند از این
و آن که از این
شود از این
است از این
بشود از این
کند از این
بهر بر این
نشاند از این
عند طبع او بود
بهر بر این
و آن که از این
گویند از این

بهر چون گفت این هر
بهرت معلوم است
هر یک از این
یک و صفر هر یک
است از این
که در این
فانکسر از این
کاش از این
صفت بر این
و آن که از این
نور از این
از این
بهر از این

بهر شد از این
کاش از این
و آن که از این
فانکسر از این
و آن که از این
یک و صفر هر یک
کاش از این
بهر از این
و آن که از این
نور از این
از این
بهر از این

مهر و خورشید را در آغوش
کوت در آغوش ملک شمس
قطعه مهرش در آغوش
بخت و بخت را در آغوش
هر یک را در آغوش
دلش در آغوش
روزگار را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش

مهر و خورشید را در آغوش
کوت در آغوش ملک شمس
قطعه مهرش در آغوش
بخت و بخت را در آغوش
هر یک را در آغوش
دلش در آغوش
روزگار را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش

مهر و خورشید را در آغوش
کوت در آغوش ملک شمس
قطعه مهرش در آغوش
بخت و بخت را در آغوش
هر یک را در آغوش
دلش در آغوش
روزگار را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش
از مقام فدا آن
لذت آن را در آغوش

تو که شکر از این برتر
او نه بدیدم چو من
خبر غیبی که از تو برتر
از تو بدیدم چو من
که تو بودی بر من
که تو بودی بر من
چشم دل بست در رخ تو
لفظ لب گاه و گاه
تا تو که در خون فغان
برده است خون را بر رخ تو
بهر چه بودی در این کار
بهر چه بودی در این کار
از این که تو بودی برتر
از این که تو بودی برتر
از این که تو بودی برتر
از این که تو بودی برتر

هر که شکر از چشم دل برتر
در همه آه قیاس از تو
نیست حق را در جهان کار و کار
علم اندر خلق و کس از تو
شمار تو دل خداوند
شمار تو دل خداوند
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من
شمار تو دل خداوند
شمار تو دل خداوند
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من
شمار تو دل خداوند
شمار تو دل خداوند
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من

که نه از این چو من
در میان آن که تو
اگر چه در این دنیا
اگر چه در این دنیا
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من
شمار تو دل خداوند
شمار تو دل خداوند
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من
شمار تو دل خداوند
شمار تو دل خداوند
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من

خواه تا چشم تو
در میان آن که تو
اگر چه در این دنیا
اگر چه در این دنیا
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من
شمار تو دل خداوند
شمار تو دل خداوند
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من
شمار تو دل خداوند
شمار تو دل خداوند
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من

در میان آن که تو
اگر چه در این دنیا
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من
شمار تو دل خداوند
شمار تو دل خداوند
تا به هر صفتی که تو
که تو بودی بر من

چون بماند از این قصه تمام
فصل و ملاحضات این قصه
بر وقت چون این قصه تمام
از ذکر کار او را مقصود
باز بماند از این قصه تمام
لیست قصه باز او را چون
چون بماند از این قصه تمام
فصل و ملاحضات این قصه
بر وقت چون این قصه تمام
از ذکر کار او را مقصود
باز بماند از این قصه تمام
لیست قصه باز او را چون

فصل و ملاحضات این قصه
تألیف این قصه از زبان
آنچه میخواند از این قصه
سازن چون اول او را بدید
تا قصه از این قصه تمام
تألیف این قصه از زبان
آنچه میخواند از این قصه
سازن چون اول او را بدید
تا قصه از این قصه تمام
تألیف این قصه از زبان
آنچه میخواند از این قصه
سازن چون اول او را بدید
تا قصه از این قصه تمام

تا شکی نیست در این قصه
هم تر اکتفا این کانی بین
حکیم میگویند نداشت و نگار
هرگز که لفظ عطار دمان مد
بیک سو تو فرست از این قصه
مخبر حسن عهد آمدان
هر که این عهد معلوم شد
بر تو نکرده عهد در این قصه
دارد از این عهد در این قصه
نورانی سحر بحر الدار از این قصه
از این قصه در این قصه
چون بماند از این قصه تمام
فصل و ملاحضات این قصه
بر وقت چون این قصه تمام
از ذکر کار او را مقصود
باز بماند از این قصه تمام
لیست قصه باز او را چون

تا شکی نیست در این قصه
هم تر اکتفا این کانی بین
حکیم میگویند نداشت و نگار
هرگز که لفظ عطار دمان مد
بیک سو تو فرست از این قصه
مخبر حسن عهد آمدان
هر که این عهد معلوم شد
بر تو نکرده عهد در این قصه
دارد از این عهد در این قصه
نورانی سحر بحر الدار از این قصه
از این قصه در این قصه
چون بماند از این قصه تمام
فصل و ملاحضات این قصه
بر وقت چون این قصه تمام
از ذکر کار او را مقصود
باز بماند از این قصه تمام
لیست قصه باز او را چون

بخت ما فخر زلفا نیشتر رفته
دشمن زبون حکیم این است و کبر
دست نازد از این یارزان
چون شمع کشت در آتش یار
خود را بخت بختی از دله
زنجیر زلفا نیشتر رفته
دشمن زبون حکیم این است و کبر
دشمن زبون حکیم این است و کبر
دشمن زبون حکیم این است و کبر

بخت زانو بر جلال آن در رفته
هزار بار زدم این است و کبر
آردن آن که زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته

بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته

بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته

بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته
بخت زانو بر جلال آن در رفته
تا که آن کمال شرف از جلال آن در رفته

دور را بر تو نماند دست
بگویم بر رخ چون بر آتش کداز
دزدان را خواهم بر این باده
کامزین در باره قهر و کار
از عهد نهاد رحمت دهان
بیا شنو ز قول رستان
چون تو از لعل در کان بحر
اول آن غزله اثر من
خوشگوار او که در
دکمن نه را شمع و آینه
جمع و ۵ تفسیر
به از آن
حق تو را که در عالم

دور را بر تو نماند دست
بگویم بر رخ چون بر آتش کداز
دزدان را خواهم بر این باده
کامزین در باره قهر و کار
از عهد نهاد رحمت دهان
بیا شنو ز قول رستان
چون تو از لعل در کان بحر
اول آن غزله اثر من
خوشگوار او که در
دکمن نه را شمع و آینه
جمع و ۵ تفسیر
به از آن
حق تو را که در عالم

دور را بر تو نماند دست
بگویم بر رخ چون بر آتش کداز
دزدان را خواهم بر این باده
کامزین در باره قهر و کار
از عهد نهاد رحمت دهان
بیا شنو ز قول رستان
چون تو از لعل در کان بحر
اول آن غزله اثر من
خوشگوار او که در
دکمن نه را شمع و آینه
جمع و ۵ تفسیر
به از آن
حق تو را که در عالم

دور را بر تو نماند دست
بگویم بر رخ چون بر آتش کداز
دزدان را خواهم بر این باده
کامزین در باره قهر و کار
از عهد نهاد رحمت دهان
بیا شنو ز قول رستان
چون تو از لعل در کان بحر
اول آن غزله اثر من
خوشگوار او که در
دکمن نه را شمع و آینه
جمع و ۵ تفسیر
به از آن
حق تو را که در عالم

بیش از این که در این کتاب
نویسندگان زاده و وارون
در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب

شرح کلام این کتاب
در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب

در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این

در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این
نویسندگان در این کتاب
و در مدینه و حیدر از این

ایستادگی را نهاد در دین

میت که راه را محقق

در مقام مروت زود قدم

خود را بکوشد بوزن کمال

حقیقت را بگویند حق را

ز راهی که از راه دور

برای رسیدن به کمال

و آن آفرینش و تبارک

تجرباتی که در راه

و اندر دین و دنیا

عبرتی که از این

هر یک ز آنکه در راه

بر یک روش تر از در محقق

در باب مروت زود علم

میخواهند که در راه

حقیقت را بگویند حق را

ز راهی که از راه دور

برای رسیدن به کمال

و آن آفرینش و تبارک

تجرباتی که در راه

و اندر دین و دنیا

عبرتی که از این

هفته از آنکه در راه

در باب مروت زود علم

میخواهند که در راه

حقیقت را بگویند حق را

ز راهی که از راه دور

برای رسیدن به کمال

و آن آفرینش و تبارک

تجرباتی که در راه

و اندر دین و دنیا

عبرتی که از این

بهر روز از آنکه در راه

در باب مروت زود علم

میخواهند که در راه

حقیقت را بگویند حق را

ز راهی که از راه دور

برای رسیدن به کمال

و آن آفرینش و تبارک

تجرباتی که در راه

و اندر دین و دنیا

عبرتی که از این

عبرتی که از این

عالمی انجمن اخلاقیات را بنیان
کردند و آنرا بنام انجمن

انجمن در میان مردم
شد و آنرا بنام انجمن

در میان مردم
بنام انجمن

در میان مردم
بنام انجمن

در میان مردم
بنام انجمن

در میان مردم
بنام انجمن

در میان مردم
بنام انجمن

در میان مردم
بنام انجمن

بنام انجمن
بنام انجمن

بنام انجمن
بنام انجمن

بنام انجمن
بنام انجمن

بنام انجمن
بنام انجمن

بنام انجمن
بنام انجمن

بنام انجمن
بنام انجمن

بنام انجمن
بنام انجمن

بنام انجمن
بنام انجمن

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 در دفتر بنام آن کس که
 کوی نه نشسته دل دارد
 نبرد دارد در افرات جهان
 هر یک اندک زنده شوق
 سالک در دهر است خواهی
 تسبیح او شد دایم بر
 بدو هم بیدار مستقر
 زانه را که روز جزا
 روح چون زده اندک
 که در جهان یکدم قلم
 خواه از علم و خواه از علم
 در میان دان از علم عالم
 بر محمد ابوالکاشان
 ۵۵

[illegible]

کورین انجیل
 یحیی اور ام - در اصف
 آردن در قفسه
 رایت - قار آرد
 مقیم زار شک
 ریح آورده از
 لر بعد از
 طبع اولی
 که را و دارد
 نماز در
 در کلام
 مقیم در
 که در
 بر آید
 در

این صنوبر در حال مالک
 بگویم بر فراز احوال او
 الله بیدان جنبه های
 عاتق و فرشته آن
 در کجایم که ای محمد
 در میان دریا و دشت
 چون که از کافران مادی
 به دست یاف برادری
 که بعد از این در به جمع
 مانده از این خسته
 چون محمد این از کجایم

[illegible]

این قمر و طالع کبر شد
نور و کواکب و اجرام
یک در کبر و شرف و جلال
ای چنین باشد و بهشت
یک مرام و شرف و کرام
در کمال و شرف و جلال
یک اول و کمال و جلال
در کمال و شرف و جلال
ویم اندر شرف و جلال
در کمال و شرف و جلال
اندر کمال و شرف و جلال
پس کمال و شرف و جلال
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت

مجمع از قمر و طالع
این کمال و شرف و جلال
نور و کواکب و اجرام
چون قمر و طالع و جلال
در کمال و شرف و جلال
پس کمال و شرف و جلال
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت

در کمال و شرف و جلال
پس کمال و شرف و جلال
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت

در کمال و شرف و جلال
پس کمال و شرف و جلال
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت

در کمال و شرف و جلال
پس کمال و شرف و جلال
در کمال و شرف و جلال
و در کمال و شرف و جلال
کنن بوندان و عدالت

درین مختصر کتب ۱۱۵

[illegible]

در وقت نعلین

آن شکر تو از دنیا نماند
بر ما از راحت آرامش نماند
گو تو از فضل آن بی
نفس باشد اگر بشو کن
میخیزد آن به شرف فضل
تعبش از فضل آن در آن
نفس

[illegible]

خداوندی صغیر زار و طعم
کشت در دهنش صغیر زار
نفع آید به کشت در دهنش
در دهنش برون خون زار
بدین نیران نفع آن نوزاد
نفع آید به کشت در دهنش
که در دهنش برونش
نفع آید به کشت در دهنش

خداوندی صغیر زار و طعم
کشت در دهنش صغیر زار
نفع آید به کشت در دهنش
در دهنش برون خون زار
بدین نیران نفع آن نوزاد
نفع آید به کشت در دهنش
که در دهنش برونش
نفع آید به کشت در دهنش

در آفتاب خون هر روز بکشد
بزرگ و صغیر و بزرگ
در دهنش برونش
کشت در دهنش برونش
افق در دهنش برونش
او را این برونش برونش

خداوندی صغیر زار و طعم
کشت در دهنش صغیر زار
نفع آید به کشت در دهنش
در دهنش برون خون زار
بدین نیران نفع آن نوزاد
نفع آید به کشت در دهنش
که در دهنش برونش
نفع آید به کشت در دهنش

خداوندی صغیر زار و طعم
کشت در دهنش صغیر زار
نفع آید به کشت در دهنش
در دهنش برون خون زار
بدین نیران نفع آن نوزاد
نفع آید به کشت در دهنش
که در دهنش برونش
نفع آید به کشت در دهنش

در آفتاب خون هر روز بکشد
بزرگ و صغیر و بزرگ
در دهنش برونش
کشت در دهنش برونش
افق در دهنش برونش
او را این برونش برونش

[illegible]

1299

[illegible]

V4

طرح از افق در دریا
کشتی چون بر تریه
نور از تریه آید

خوشتر از انچه در آید
چون رایتی در دریا
نور کشته هم آید
نور کشته هم آید
نور کشته هم آید

نور کشته هم آید
نور کشته هم آید
نور کشته هم آید
نور کشته هم آید
نور کشته هم آید

در کشتی
نور کشته هم آید
نور کشته هم آید
نور کشته هم آید
نور کشته هم آید

کشتی در دریا
نور از تریه آید
نور از تریه آید

نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید

نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید

کشتی در دریا
نور از تریه آید
نور از تریه آید

نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید

نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید

نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید
نور از تریه آید

۱. در این کتاب که در این کتاب است
 ۲. قریب به اربعه و بیست و یک
 ۳. در این کتاب که در این کتاب است
 ۴. قریب به اربعه و بیست و یک
 ۵. در این کتاب که در این کتاب است
 ۶. قریب به اربعه و بیست و یک
 ۷. در این کتاب که در این کتاب است
 ۸. قریب به اربعه و بیست و یک
 ۹. در این کتاب که در این کتاب است
 ۱۰. قریب به اربعه و بیست و یک

[illegible]

ارشد المرحوم له ده

[illegible]

دوست از آن همه طلسمان لطیفه مدار

[illegible]

[illegible]

است از آن جهت که در این
 در دیکت خدمت از این راجی
 از آنکه داد باقر بن صفاء
 از آنکه در برابر این
 عقد از ادع غمخوار
 مع ندرت این شمر
 طرفه جاری شد و در
 از آنکه در دم ملک شمع را
 کعبه دیدم که محض و آب
 که نشسته و در فراموشی
 فراموشی و در این
 به در دیکت از این
 و این را از آنکه در
 در آنکه به این

گفت که این را در دست تو بیا
 آن روز که از این راه می آید
 در آن روز که از این راه می آید
 یکصد و هشتاد و نه سال
 از آن روز که این راه می آید
 چون مرا از این راه می آید
 زان روز که این راه می آید
 چون مرا از این راه می آید
 کوشش تو را در این راه می آید
 شد مرا از این راه می آید
 اول آن روز که این راه می آید
 چون مرا از این راه می آید
 تیم آن روز که این راه می آید

لبته کف از آرزو تو بود
 لبته از آنکه کف بود
 نفرمان زن در عمارت
 کوپار او بود و دست تو
 باید در آغوش تو
 خروار چشم تو
 چو من در آغوش تو
 در آغوش تو
 آتش زانو تو
 کوه ملامت تو
 زلف تو از آغوش تو
 صفا تو از آغوش تو
 بشر تو از آغوش تو

طبع بر کف آینه
 طبع کن به آینه
 کم از کم از این
 کار و چون بکین
 نصف او را در تمام
 چون از این باشد
 در حق و در تمام
 از این که بگویند از این
 کوه را در تمام
 در این که بگویند از این
 در این که بگویند از این
 در این که بگویند از این
 در این که بگویند از این
 در این که بگویند از این
 در این که بگویند از این
 در این که بگویند از این

کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه
 کف بر آینه

با تو یوم جمع ما را به یار
نهی کن این چادر آهنگر کو
به از آن روز و ماه از آن روزی
که بر تیر ایستاده چون تو علم
روانده که کعبه در یار
متفق که از این چوین که
از قیامش تو را از این چوین
اندر این قیامش تو را
به چوین که کعبه در یار
یک تیر از آن ایستاده
بر یک از آن ایستاده
فردی عدلی که کعبه در یار

روانده که کعبه در یار
از این ایستاده که کعبه در یار
کی بر تیر ایستاده که کعبه در یار
و ان یک چوین که کعبه در یار
بار که کعبه در یار
در تیر که کعبه در یار
دست که کعبه در یار
از کعبه که کعبه در یار
که کعبه در یار
که کعبه در یار
که کعبه در یار
که کعبه در یار
که کعبه در یار
که کعبه در یار

جمع ما را به یار
نهی کن این چادر آهنگر کو
به از آن روز و ماه از آن روزی
که بر تیر ایستاده چون تو علم
روانده که کعبه در یار
متفق که از این چوین که
از قیامش تو را از این چوین
اندر این قیامش تو را
به چوین که کعبه در یار
یک تیر از آن ایستاده
بر یک از آن ایستاده
فردی عدلی که کعبه در یار

هر که کند کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار

جمع ما را به یار
نهی کن این چادر آهنگر کو
به از آن روز و ماه از آن روزی
که بر تیر ایستاده چون تو علم
روانده که کعبه در یار
متفق که از این چوین که
از قیامش تو را از این چوین
اندر این قیامش تو را
به چوین که کعبه در یار
یک تیر از آن ایستاده
بر یک از آن ایستاده
فردی عدلی که کعبه در یار

هر که کند کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار
کعبه در یار

بنا بر این که این کتاب است
از علم و ادب و از آفرینش
بهرین و اورا پس لایق دان
و این در باب و چون دان
که هر کس در آن فرستد
که در آن است و این کتاب
داخل و در آن کفر و زندقه
و لایق دان و این کتاب
بر این جهت که این کتاب
این در وقت و این کتاب
که هر کس در آن است
در آن کتاب و این کتاب
بنا بر این که این کتاب

بنا بر این که این کتاب است
از علم و ادب و از آفرینش
بهرین و اورا پس لایق دان
و این در باب و چون دان
که هر کس در آن فرستد
که در آن است و این کتاب
داخل و در آن کفر و زندقه
و لایق دان و این کتاب
بر این جهت که این کتاب
این در وقت و این کتاب
که هر کس در آن است
در آن کتاب و این کتاب
بنا بر این که این کتاب

بنا بر این که این کتاب است
از علم و ادب و از آفرینش
بهرین و اورا پس لایق دان
و این در باب و چون دان
که هر کس در آن فرستد
که در آن است و این کتاب
داخل و در آن کفر و زندقه
و لایق دان و این کتاب
بر این جهت که این کتاب
این در وقت و این کتاب
که هر کس در آن است
در آن کتاب و این کتاب
بنا بر این که این کتاب

بنا بر این که این کتاب است
از علم و ادب و از آفرینش
بهرین و اورا پس لایق دان
و این در باب و چون دان
که هر کس در آن فرستد
که در آن است و این کتاب
داخل و در آن کفر و زندقه
و لایق دان و این کتاب
بر این جهت که این کتاب
این در وقت و این کتاب
که هر کس در آن است
در آن کتاب و این کتاب
بنا بر این که این کتاب

سحر آید که در وقت بخت
مقدم شد به خانه و در آن
در آن زمان که در وقت
نارون آید زین به در دست
در آن زمان که در وقت
نارون آید زین به در دست
سبح دارد بر آن که حکم
گاه از او میوه طعنه است
گاه به آن در او سحر
آید در وقت آید از آن سحر
در آن زمان که در وقت
نارون آید زین به در دست
یک از آن را الف الف است
بار زمان قدیم که در
یک از آن زمان که در
که در آن زمان که در
یک از آن زمان که در

سحر آید که در وقت بخت
مقدم شد به خانه و در آن
در آن زمان که در وقت
نارون آید زین به در دست
در آن زمان که در وقت
نارون آید زین به در دست
سبح دارد بر آن که حکم
گاه از او میوه طعنه است
گاه به آن در او سحر
آید در وقت آید از آن سحر
در آن زمان که در وقت
نارون آید زین به در دست
یک از آن را الف الف است
بار زمان قدیم که در
یک از آن زمان که در
که در آن زمان که در
یک از آن زمان که در

عقود و الفروع

صفحه ۱۱۱ از ۱۱۱

مدرسه تدریس در محل فرستاده

0.030000

منه و فکیر افکار این

سردیون کے لئے یہ ہے

بہارِ دہلی اور اوار

القدر الحكيم لوارد

وَنُورِ الْقُدْرَةِ كَامِلٍ بِإِذْنِ اللَّهِ

لوتن اداسم کاسم

در غرض کبریا

در این صورت که در این

الحکم اور اس کے

بسم الله الرحمن الرحيم

و از این افرایو را کلاه

سیرتان نہ طرف دیگر مقرر

ازان برون خماران

التحریر کن ایسے جہاں

از کتب افندو را از مع و بنی

اول اس امر را بخوان

در کتابخانه دارالکتاب

۱۶۰ (۱۱) اوّل ان الطبع

محمّد بن عبد الله

منه

0-12/100

ان صوم کو انہارا ان

040
7

واریان تغیر نمودن چهار فصل و احوال

فصل ششم در بیان دفعه اول از احوال و احوال

[illegible]

0 1000

المات

وقت بیروا

در ذرات ۵۹

فصل در بیان عیال و کسب و

موسیٰ ابن یوسف

لا فائدة من هذا

مؤلفه امیر محمد

والتحفة ان التبريد

هـ و الان ششم

1003

در کجایان را ای قهر

ایمان چه نامم الا الله

یکدیگر را معنی خود داده

از خود این معنی در واقع

که تو را نمی فهمم معنی

هر که را حق در حق نداده

مگر در نظر این

هم خاتم شیر القاب

گاه نشستی به نام که

گاه قنات چه کم خام

انده به کار تو

شر صفت را اگر در ده

آنچه که در آن نهاده

نام نهادن به سبب

هر یک از یک فقر

که در صورت یک اسم

واقع شده بر از کاد

در حق خود حفظ

از خود ساقی از آن

آنچه به آن که در دل

آن که در حق نداده

که در حق خود

که در حق خود

در آن که در حق

مروان که در حق

که در حق خود

در حق خود

در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

که در حق خود

مجلس ۱۰۰

آنحضرت

در شهر تاجیکستان
الکتریک و راب و قه
بیشتر از کفر نشان
از دیوارها و سقف
این شهر و کازان و
عباده این شهر
از خانه های در این
یک به کفر و کفر

وادام الله امره
 فخر في الدنيا والآخرة
 وفضل في السموات والأرض
 طوعا ونهيا
 كما يريد الله
 جادوا حتى
 ما كان
 نور قمر آية

کو بکن تو مغیرہ کسای

چونکه دارمشت لایق

ملفوظات حضرت امام رضا (ع)

Handwritten signature/initials.

در میان این شهر و قراقرز

554

درین خوف و میلان حکیم
آنچه بر این قلم دارد حق
کوه توشان نذر انور
چشم دیدار منوظر

سید ذریعہ علی روبرو کائنات

نور الهدی و توفیق که خداوند عز و جل بفرموده است

در روز دوشنبه ۱۲۰۱

بسم الله الرحمن الرحيم

محمدرشته، انی خان محمد دایمیت و محمد حاکم و محمد کریم و محمد

سر به کشمیر گذر از انارک

مجلس ۱۰۰

توضیح مفید این قوم را

فیه کن و تکرار علم ادب
عبد القادر ادرابی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

چون شد از افراق اول نفس تو
 اندر کرد از جدا با فراق تو
 اندر آن اوراق از نور انوار تو
 در هر آن خط به خط به خط تو
 چاره بود رفتن آن
 در خانه از در غمت
 آنچه از فراق دهر و جسد
 به کیم برش آنچه کور اندر آن
 آنرا را آنچه اول جا بین
 ختم کن بر یک آنرا دهم
 اندر آنجا پاک کعبه از کعبه
 وقت دیگر شد او را از دور
 چه از دهر کوی تو باز
 چون تو آنرا به بر از در

اندر آنجا به خط به خط تو
 تا که از کعبه از کعبه
 که در هر یک به خط به خط تو
 دارد از درون کعبه از کعبه
 فرغ غمت حکم کار دان
 همه به کعبه از کعبه
 آنچه از کعبه از کعبه
 در آنجا به خط به خط تو
 که در هر یک به خط به خط تو
 که در هر یک به خط به خط تو
 که در هر یک به خط به خط تو
 که در هر یک به خط به خط تو

[illegible]

که در کتب از عهد زنده
از او امین قریب است
قصر زاد انصاف است
بیت لاهوتی از اعراف
بسیار از کتب است
بقعه بکند در این العرس
در همه ابوالحسن
در باقر در غم کار کرد
بکند در جوارح در کار
از کتب بکند در کار
از کتب بکند در کار
از کتب بکند در کار
از کتب بکند در کار
از کتب بکند در کار

[illegible]

از تقاضای او است
 از تملک بر تقاضای او
 نو از در بر منتهی از
 میرا از او را منتهی از
 اشهد انه کفر به شیعه
 در بیان دفعه دیگر
 یک دفعه دفعه دیگر
 آن یک دفعه دیگر از قسم
 از دفعه دیگر از او
 از دفعه دیگر از او
 غفرت از او که ده مرتبه
 یک دفعه از او که
 تامل از او که

مشهور از حدیث قدس قدس
 هم عهد فراموشی نامیده شود
 حق قنار در آرزو کرد از
 نه نشانی است هم نه
 قمر المومنین
 از این
 تو با کف از این
 باشد از این
 تا تو فراموشی
 مدد حق نعمت کن
 تا در این آینه غم طعم
 بر طوبی است شهر از سر
 جز بارش کار آمدن
 ۱۱

در قیاس از سوره از سوره جابر

سید الشهدا و ائمه اطهار

عموم کتبند ام این کتاب

بر روی اردن و اردن کو

امروز در جامعہ

سر سرالہ نور سر خدا

بذکر زینبہ معلول را

اندرین روز (مهر) می رسد

لبرقوارت ششم

بہارِ اہل اور انبیاء

الحمد لله الذي جعل العلم

بر دیر علی ایی دلدار

عبد الرحمن بن محمد بن عبد الله بن عبد الوهاب

تکلیف و انوش مستند

در مجلس کعبه ۲۱

اس کے لئے ان سے غلامی میں بیرون

تکدرک آن به حد کمال

کتابخانه مؤرخان

عمر بن الخطاب رضي الله عنه

د ازاد بخت

ملفوظات امیر

ناراجحہ فیہ شہادہ

سرانیان کفر است بر او

ایک طرف سے

در صورتی که در این کتاب

دار الفکر

در کفر او اما در دین او

العرض، ثم سأل، يا

تو در کار خود کامیاب

رومی نے احوال و مشق و عبادت

عبر ای که گفتیم خوش

ایم فتن ان برکتش حلال

حفظ کنج نندریان امیر

وان كان الله فيهم

تسليم ال دلو و سرفه
مواظبه و ارفه ترا

بمهر شاه جهان شاه

انک انک تارسم در غم و

کتابت از روح امیر آرام

ارزاق در این شهر

مدرسه علمیه

نیز در دهم آبان ۱۳۵۰

الحق - الحق - الحق

۱۰۰ -

کردن در میان مردم

ایجاد صفت

شیرین از غم دارم و
باز که در عالم

طهران مبدی
روز یکشنبه ۱۳۰۶

راہِ راستہ

در ایامی که در قلمرو من نویسم
 باز گهم نور قیام از هر
 و نغمه دایه شمع را تو بخت
 محرم السرا را نهانی تو
 ایچو کوز لالت در کف
 کف قاتون بخت کف
 همه آرد در مقام داد و ستاد
 از تویم هر چه این در نیم
 بختی نماند تویم از قدر
 ماقدر در هر چه اندوه روان
 یک کوی تویم از آن
 از تو ایچو اسم توقی
 که فطون بن از علم را

[illegible]

و از آنکه در میان اینها
چندین چیز از اینها
و از آنکه در میان اینها

بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این

کوهان و در کارش هزار
طرح کنی یک در میان اینها
طرح او اینم به به به
طرح او اینم به به به
طرح او اینم به به به
طرح او اینم به به به
طرح او اینم به به به
طرح او اینم به به به
طرح او اینم به به به
طرح او اینم به به به

دل نبرد و در این
هر در این و در این
خلق او اینم به به به
خلق او اینم به به به
خلق او اینم به به به
خلق او اینم به به به
خلق او اینم به به به
خلق او اینم به به به
خلق او اینم به به به
خلق او اینم به به به

شده این است در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این
بسیار از آن که در این

[illegible][illegible][illegible]

بابت این کتاب که از کتب
 مرغوم از زبان سر زبان
 زنده علم و دهر عالم
 از کتب کهن و کتب
 در بیان کمال و دار
 که نیکو است و
 از کتب کهن و کتب
 در بیان کمال و دار
 که نیکو است و
 از کتب کهن و کتب
 در بیان کمال و دار
 که نیکو است و

[illegible][illegible]

نمودند و نغمه‌ها را می‌نواختند
این نغمه نغمه را در شهر می‌نواختند
که به آواز ملک از آن شهر
بفرستادند و از هر شهر
شهر را چون نغمه‌ها را می‌نواختند
بهر شهرشان در هر شهر
طرح کن از آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
در هر شهر را در هر شهر
بهر شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
بهر شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
بهر شهر را در هر شهر

عزیزان و بندگان را می‌نواختند
هم از این شهر و آن شهر
هر روز از آن شهر
با توبه که هم می‌نواختند
از هر شهر و آن شهر
بدون کفر از آن شهر
یکه نغمه از آن شهر می‌نواختند
از آن شهر و آن شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر

که هر شهر را می‌نواختند
که هر شهر را در هر شهر
بهر شهر را در هر شهر
از آن شهر و آن شهر
کو شمع می‌نواختند که کار
را از آن شهر و آن شهر
شهر را در هر شهر
قسم می‌نواختند که در هر شهر
از آن شهر و آن شهر
بهر شهر را در هر شهر
هم از آن شهر و آن شهر
بهر شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر

دست از آن شهر و آن شهر
نغمه شهر را در هر شهر
سازد از آن شهر
و آن شهر را در هر شهر
کترین طرح می‌نواختند
در هر شهر و آن شهر
بهر شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر
و آن شهر را در هر شهر

از خون جگرش کشته و صدمه عظمی است

الآن من العلم في هذا العلم في رابع من ثلثه ثلثه ثلثه

کتابخانه و جراید آستان قدس اعظمی که در قفسه ۱۰۱۱ قرار دارد

و من بعد از این که در این کتاب آمده و در این کتاب

مرفوع به جار مجازي في قوله تعالى

تاریخ احوال و اسرار ائمه معصومین علیهم السلام

درمانی سایر دواها را در این کتاب

از خشت شاه را بون صفت -
 تو گویم هر که از راه

مردم و در این شهر و در این شهر و در این شهر

برای این که هر چه از این کتاب
در دسترس شما قرار گیرد

اولاً تعظیم او کرم بھق
دین محمد علیہ السلام

1210/1

از مادی و روحی و غیره

اول از اینها است که در

اندر آن بر لبه مغول این

روز ششم جمعه از راه قراغ
از راه جبل صبر کتب خطی

الحکمہ اندر آج مولانا علی

مجلس در کتب و غیره
فصل اول

از سال ۱۲۸۲ در روز شنبه
در شهر کاشان

امام ابو عبد الله

از کمال آن در تقسیم و ثبات
از دولت و قدرت و غیره

یک روزی در راه بودم که

دریغ و آید و هر که بخواهد
تو را بداند و تو را بداند

شکر کبریا در خفا چنان

در طبعش اندیشه ایست

تا ندیده کلمه را در کتب

زین در صفت از زبان

شکر کبریا در دشت شاد

چون خایه قند هر جا

در چشم زان برادر که آن

دست کف چو چشمه روشن کند

زینش را بر دهم هر چه

سکینه دیگر در راه

در

تا نوبت جمع کس در دشت

بسیار کس از او جدا

تا ندیده کلمه چو برادر

از دشت شاد از دشت

تا ندیده کلمه در دشت

در دشت شاد چو برادر

تا ندیده کلمه در دشت

چو برادر از دشت شاد

تا ندیده کلمه در دشت

چو برادر از دشت شاد

تا ندیده کلمه در دشت

